

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC HARALAMBIE LA PATRIARHIE

Vineri, 10/23 februarie 2024, Patriarhia a sărbătorit hramul Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie în Sfânta sa Mănăstire, care este adiacentă Bisericii Sfântului Mormânt la nord și în apropierea Porții prin care Domnul a trecut spre Golgota, cunoscută și sub numele de a opta stație de pe Drumul Crucii.

În această zi de sărbătoare, Biserica amintește că Sfântul Haralambie a fost preot în Magnesia Tesaliei și a mucenicit ca mărturisitor al lui Hristos în timpul domniei lui Severus și a conducătorului Lucian al Magnesiei, în anul 198.

Sfântul Haralambie este cinstit de credincioși ca sfânt care protejează de ciumă și alte boli infecțioase.

Sfântul Haralambie a fost cinstit în Mănăstirea menționată mai sus cu Vecernia, joi după-amiaza și cu Sfânta Liturghie vineri dimineața, condusă de ÎPS Arhiepiscop Teofan al Gerasei, împreună cu Arhimandriții Filumen și Amfilohie, Părintele Haralambie Bandur și Iierodiaconul Dositeu. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon și de elevii Școlii Patriarhale de pe Sion, în prezența membrilor Consulatului General al Greciei la Ierusalim, a monahilor și monahiilor și a membrilor laici ai Bisericii.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preasfinția Sa a rostit predica despre sfințenia, mucenicia și vârsta înaintată a Sfântului Mucenic Haralambie în Biserica Ortodoxă, precum și despre ocrotirea sa pentru credincioșii ortodocși.

În timpul Sfintei Liturghii, Sfânta Mănăstire a fost vizitată de Preaferictul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, împreună cu Părinții Sfântului Mormânt,

pentru a se închina.

Soborul patriarhal și arhieresc și cei prezenți au primit o agapă din partea râvnitorului chivernisitor al Mănăstirii, Arhimandritul Calist.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR TREI IERARHI LA ȘCOALA PATRIARHALĂ DE PE SION

Luni, pe 30 ianuarie/12 februarie 2024, Patriarhia i-a prăznuit pe Sfinții Trei Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur.

În această zi de sărbătoare, Biserica îi cinstește pe Sfinții Trei Ierarhi ca învățători ai credinței, apărători ai hotărârii Primului Sinod Ecumenic cu privire la deoființa Fiului și a Tatălui și la învățătura despre dumnezeirea Sfântului Duh, precum și la fecioria Maicii Domnului. Cei trei Sfinți au fost autori a numeroase scrieri teologice care explică Sfânta Scriptură, și mari învățători, „cei trei preamari luminători ai Dumnezeirii celei de trei ori mai strălucitoare decât soarele”, după cum spune troparul lor, care au trasat granițele dintre învățătura creștină și filosofia greacă antică, mai ales prin scrierea Sfântului Vasile către tineri, “ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὀφελοῖντο λόγων”.

Această sărbătoare comună a fost instituită în secolul al XI-lea de către Biserica în timpul Mitropolitului Ioan pentru a rezolva o dispută între credincioșii vasiliiți, grigoriiți și

ioaniți cu privire la care dintre cei trei ierarhi este cel mai mare.

În cinstea lor, în Biserica Sfânta Treime a Școlii Patriarhale de pe Sion a fost săvârșită dimineața o Sfântă Liturghie de către președintele Consiliului Școlii, Părintele Schevofilax, ÎPS Arhiepiscop Isidor al Hierapolei, avându-i drept împreună-slujitori pe arhimandriții Claudiu, Amfilohie, Părintele Nectarie, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Dositeu. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon și de elevi, la slujbă participând profesorii școlii, părinții elevilor, monahi și credincioși din Ierusalim, în prezența consulului grec, doamna Anna Mantika.

După Sfânta Liturghie, Părintele Dragoman și Directorul General al Școlii, Arhimandritul Matei, a oferit o recepție bogată pentru soborul arhieresc și credincioși în sala de evenimente a Școlii.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI SIMEON PRIMITORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Vineri, 3/16 februarie 2024, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea pomenirii Sfântului Simeon primitorul de Dumnezeu în Sfânta sa Mănăstire din Ierusalimul de Vest, lângă Mănăstirea Sfintei Cruci.

La această sărbătoare, Biserica îl cinstește pe Sfântul Simeon

primitorul de Dumnezeu, deoarece a slujit în mod deosebit în Taina Întâmpinării lui Iisus în Templu, când L-a recunoscut ca fiind Mântuitorul și a exclamat „ochii mei au văzut mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; Lumină care luminează neamurile și slava poporului Tău Israel” și a cerut să plece din această lume: „acum slobozește pe robul Tău în pace, după cuvântul Tău” (Lc. 2, 29-32).

La această sărbătoare, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie în biserica menționată mai sus, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Chiriac din Nazaret, Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei și Metodie al Taborului, Ieromonahi de la Sfântul Mormânt, protos fiind Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, Arhimandriții Claudiu și Ieronim, Vasile de Misiunea Spirituală Rusă la Ierusalim (MISSIA), Părintele Simeon, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconii Evloghie, Dositeu și alții. Răspunsurile la strană au fost date de Părintele Hanna Awad-Antoniou, de elevii Școlii Patriarhale și de domnul Fadi Abed Al Nour, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos, și cu participarea la rugăciune a monahilor, monahiilor și a membrilor parohiei Grecești.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” (Luca 2,29-32), a strigat Bătrânul Simeon.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Duhul Sfânt, Care a fost cu dreptul și cuviosul Simeon, ne-a adunat astăzi pe toți în acest loc sfânt unde se află

mormântul Sfântului, pentru a cinsti cu bucurie sfânta sa pomenire și pentru a sărbători Întâmpinarea Pruncului Iisus, Domnul și Dumnezeu și Mântuitorului nostru Hristos, la Templu.

Bătrânul Simeon se distinge printre ceilalți sfinți proroci și oameni din Sfânta Biblie pentru că a fost aflat vrednic să primească în brațele sale „mântuirea lui Dumnezeu”, adică pe Hristos, de aceea spune „Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2,29-32)

Interpretând aceste cuvinte, printre Părinții consacrați ai Bisericii, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „A fost pregătită pentru Hristos încă înainte de începutul lumii și a fost descoperită la sfârșitul vremurilor”. Zigavinos spune: „Tu (Dumnezeu) ai pregătit mântuirea mai înainte de toți, pentru ca ea să se vădească tuturor”. Origen marchează natura integrală a mântuirii, spunând: „Aceasta pe care au văzut-o ei este mântuirea nu numai pentru evrei, ci pentru întreaga lume.. înaintea feței nu numai pentru un singur popor, nu numai pentru Israel, ci înaintea feței tuturor popoarelor”.

Într-adevăr, „mântuirea lui Dumnezeu”, pe care au văzut-o ochii dreptului Simeon, se referă la totalitatea mântuirii neamului omenesc. Și aceasta pentru că „mântuirea lui Dumnezeu” nu e altceva decât taina Proniei dumnezeiești, și anume Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, după cum explică Părinții Bisericii purtătoare de Dumnezeu. „El a numit mântuire Întruparea Fiului Cel Unul-Născut”, spune Sfântul Teofilact. „Mântuirea o numește Biblia Hristosul lui Dumnezeu”, spune Sfântul Vasile cel Mare. Iar potrivit Sfântului Atanasie cel Mare, „mântuirea înseamnă prezența întrupată a lui Dumnezeu Cuvântul”.

Mai mult decât atât, cuvintele profetice ale cuviosului

Simeon: „Lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel” (Luca 2,32) mărturisesc că Dumnezeu Cuvântul Întrupat din trupul curat al Sfintei Fecioare și Născătoare de Dumnezeu Maria, este prezența luminii dumnezeiești în lumea necunoașterii și a idolatriei. Iată de ce psalmistul zice: „Întru lumina Ta vom vedea lumină” (Ps. 35,9). Domnul spune clar în predica Sa: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12). „Hristos este lumina neamurilor, pentru că El trebuia să lumineze cu învățătura Sa neamurile care zăceau în întuneric”, spune Origen. „El S-a făcut lumină pentru cei care erau în întuneric și înșelare și căzuseră în mâna diavolului”, spune Sfântul Chiril al Alexandriei. „Fiind o lumină pentru a lumina neamurile și pe cei orbiți de înșelăciuni; el cheamă revelație capacitatea de a vedea din nou limpede; spre slava și propășirea poporului Tău Israel. Slava lor a fost izvorârea din ei după firea omenească. Într-adevăr, întruparea Sa răscumpărătoare a luminat neamurile cu cunoașterea lui Dumnezeu și a virtuții, în timp ce i-a slăvit pe evrei pentru că El a devenit un nativ de-al lor” (PG 129,893A), spune Zigavinos.

Mișcat de Duhul Sfânt, Bătrânul Simeon a spus către Maria, mama lui Iisus: „Iată, Acesta este pus spre căderea și ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri” (Luca 2,34). Interpretând acest cuvânt, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Emanuel este pus de Dumnezeu Tatăl ca piatră de temelie, aleasă, prețioasă” (cf. 1 Petru, 2,6). Dar cei care au crezut în El nu au fost rușinați, în timp ce necredincioșii care nu au reușit să vadă această taină în Hristos, au căzut și au fost zdrobiți. Dumnezeu Tatăl a spus din nou: „Iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel ce crede în El nu se va rușina.” (Romani 9,33, PG 72,505B).

Într-adevăr, dragii mei frați, de când Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, a intrat în istoria omului, El a

devenit motivul căderii și al ridicării multora; căderea pentru cei care nu au crezut în El și ridicarea pentru cei care l-au acceptat și au crezut în El. De aceea, până în ziua de azi, Hristos rămâne „un semn care va stârni împotriviri” (Luca 2,34). La aceasta se referă și Sfântul Pavel când spune: „în tot chipul, fie din fățarie, fie în adevăr, Hristos se propovăduiește” (Fil. 1,18). Potrivit Sfântului Ioan Evanghelistul, tocmai aceasta „este judecata, că Lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele” (Ioan 3,19).

La întrebarea noastră, ce îi împiedică pe oameni să vadă lumina adevărului, adică pe Hristos? Răspunsul este, două lucruri: pe de o parte, e voința liberă a omului, iar pe de altă parte, faptele rele ale omului. Pentru aceasta, Apostolul Petru, inspirat de Dumnezeu, spune: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, muriți față de păcate, să viețuim dreptății” (1 Petru 2,24). Aceasta înseamnă că nimeni nu se poate baza pe Hristos ca Mântuitor dacă nu a renunțat la păcat și nu trăiește cu „dreptate”.

Calea de eliberare de păcat este întâlnirea noastră cu Hristos, după pilda dreptului Simeon, care „l-a primit pe Hristos în brațele sale” (cf. Luca 2,28). Sfânta noastră Biserică ne cheamă la această cauză prin glasul imnografului: „Veniți și noi, cu cântări dumnezeiești să întâmpinăm pe Hristos, și să-L primim pe Dânsul, a Căruia mântuire Simeon a văzut” (Vecernia, Stihira 3). „Să luăm aminte ca Domnul să nu ne găsească dormind”, spune Atanasie cel Mare.

Întâlnirea noastră, dragii mei frați, cu Mântuitorul nostru Hristos este întotdeauna realizabilă în Biserică, prin rugăciune și cultivarea virtuților smereniei și pocăinței, mai ales prin participarea la taina Euharistiei, unde cel care are inima curată se umple de viață și se îndumnezeiește, pe de o parte, și vede prin ochii sufletului mântuirea lui Dumnezeu, adică a lui Hristos, pe de altă parte. Amin. La mulți ani, cu pace!”

Înainte de otpust, Preafericirea Sa a binecuvântat coliva și a făcut un Trisaghion cu ocazia împlinirii a nouă zile de la plecarea fericitului egumen, Arhimandritul Theodoritos, care a slujit timp de patruzeci și cinci de ani cu evlavie la Sfânta Mănăstire și această comunitate grecească.

După Sfânta Liturghie, Ierodiaconul Simeon și monahia Maria, care l-au slujit cu devotament pe părintele Theodoritos, plecat la cele veșnice, timp de mulți ani, au oferit o recepție pentru soborul patriarhal și pentru cei prezenți.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Joi, 2/15 februarie 2024, Patriarhia a sărbătorit Praznicul împărătesc al Întâmpinării Domnului:

1. În biserica patriarhală și monahală a sfinților ocrotitori ai Patriarhiei, Sfinții Constantin și Elena, condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, cu participarea Arhiereilor și a Preoților din Frăție.
2. La Sfânta Mănăstire Panagia Sayda Naya, lângă Patriarhie, în cartierul creștin.

La această sărbătoare, Biserica își amintește că Domnul nostru, Făcătorul și Dătătorul Legii pe Muntele Sinai către Proorocul Moise, a respectat această Lege, fiind adus ca prunc în brațele părinților Săi la Templul lui Solomon, când Simeon cel neprihănit L-a primit în brațe, devenind astfel „primitor de Dumnezeu” și L-a recunoscut ca fiind Hristos, spunând:

„Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2, 29-32), mărturisind astfel întruparea lui Hristos.

Cu acest prilej, seara s-a slujit Vecernia, iar dimineața Sfânta Liturghie în Mănăstirea menționată mai sus, slujbe conduse de Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, avându-i drept împreună-slujitori pe Arhimandriții Ieronim și Macarie, Părinții Farah Badur și Nikolaos Kulinsky, Ierodeaconii Evloghie și Dositeu. Răspunsurile la strană au fost date de Părintele Secretar al Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon și de elevii Școlii Patriarhale în limba greacă, și de domnul Rimon Kamar și asistenții săi de la Catedrala Sfântul Iacob. La slujbă au participat călugări, călugărițe, pelerini și membri ai parohiei Sfântul Iacob Ruda Domnului, în prezența Consulului grec, doamna Anna Madika și a altor membri ai Consulatului General al Greciei și a soției consulului SUA la Ierusalim.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preasfinția Sa a rostit predica dumnezeiască despre interpretarea și semnificația eclesiologică și teologică a acestei sărbători (vezi video).

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a vizitat Mănăstirea pentru a se închina împreună cu Părinții de la Sfântul Mormânt.

Soborul patriarhal și arhieresc, precum și credincioșii, au avut parte de o agapă bogată din partea stareței, monahia Serafima, care a renovat Sfânta Mănăstire și o menține drept centru duhovnicesc funcțional.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR TREI IERARHI ÎN CETATEA VECHIE A IERUSALIMULUI

Cu prilejul sărbătorii Sfinților Trei Ierarhi, s-a săvârșit Vecernia seara și Dumnezeiasca Liturghie în ziua praznicului, luni, pe 30 ianuarie/12 februarie 2024, în Sfânta Biserică Sfântul Vasile din Orașul Vechi al Ierusalimului, unde se păstrează o parte din moaștele Sfântului Vasile cel Mare. Slujbele au fost săvârșite de Arhimandritul Filomen, răspunsurile la strană fiind date de Părintele Ioannis și de Ierodiaconul Alexandru, la ele participând credincioși din Ierusalim, monahi și monahii, prin purtarea de grijă și ospitalitatea părintelui kamarasis, starețul mănăstirii, Arhimandritul Nectarie.

Din partea Secretariatului-General

PLECAREA LA DOMNUL A BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT TEODORIT, EGUMENUL DE LA KATAMON

În noaptea de miercuri, 25 ianuarie/7 februarie 2024, la ora 22.30, egumenul Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon din Katamon,

Arhimandritul Teodorit, a adormit întru Domnul.

Slujba de înmormântare a avut loc joi, 26 ianuarie/8 februarie 2024, la ora 10.30, în paraclisul Sfintei Tecla din incinta Mănăstirii Centrale, slujbă condusă de Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, cu participarea arhiereilor și a unor Preoți de la Sfântul Mormânt, în prezența de onoare a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Dimitrios Angelosopoulos. La rugăciunea obștească au participat monahi și laici din eparhia greacă a Ierusalimului.

Necrologul a fost rostit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constanței, care a amintit detalii din viața și activitatea sa ca Părinte la Sfântul Mormânt și egumen al Mănăstirii Sfântul Simeon Katamon. Reproducem textul mai jos, în limba română:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Preasfințiți Arhiepiscopi,

Domnule Consul General al Greciei,

Dragi părinți,

Iubiți frați întru Hristos,

humanly reflect that death is a great and terrible mystery. We wonder how the most harmonious symbiosis of soul and body is broken, how the soul is forcibly separated from the body, how man, through disobedience and the fall, brought death upon himself and heard from his Creator and Maker: “For dust thou art, and unto dust shalt thou return”(Gen. 3, 19).

Stăm înlăcrimați în fața mormântului iubitului nostru frate Ieromonahul Teodorit, așa cum Domnul nostru stă în fața mormântului prietenului său, mort de patru zile, Lazăr. Plângem despărțirea, asemenea ucenicilor lui Hristos după slăvita Sa Înălțare. Cugetăm omenește că moartea este o mare și grozavă taină. Ne întrebăm cum se rupe cea mai armonioasă

simbioză dintre suflet și trup, cum sufletul este despărțit cu forța de trup, cum omul, prin neascultare și cădere, și-a adus moartea asupra sa și a auzit, de la Creatorul și Făcătorul său: „Căci pământ ești și în pământ te vei întoarce” (Fac. 3, 19).

La aceste întrebări de interes uman, persoana, învățătura și lucrarea Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos vin ca un răspuns. Faptul că Dumnezeu și-a făcut milă de neamul nostru, S-a milostivit spre noi și, în Hristos, singurul Său Fiu născut, S-a făcut asemenea nouă, oamenilor. El și-a asumat în Întruparea firii și a cărnii noastre omenești, iar prin Cruce și Înviere ne-a ridicat din iad și ne-a dăruit viață veșnică și odihnă în ceruri cu El.

Acest adevăr a fost dezvăluit sfinților ucenici și apostoli ai lui Hristos. Aceștia au devenit martori cu ochii și cu urechile nu numai ai învățăturii lui Hristos, ci și ai persoanei Sale divino-umane. Ei L-au văzut și L-au recunoscut în viața Sa pământească și au fost martori ai acțiunii Sale vindecătoare și răscumpărătoare, dar și ai Învierii Sale „în alt chip” (Marcu 16:12). Credința în acest adevăr răscumpărător este mângâiere și putere împotriva fricii de moarte, mai ales de moartea prin mucenicie. Întruparea, Răstignirea și Învierea lui Hristos alcătuiesc, țin și susțin întregul trup al Bisericii.

Iubitul, bătrânul și respectatul nostru frate, regretatul Arhimandrit Teodorit, a îmbrățișat și el această credință, fiind călugărit la o vârstă fragedă în sfânta Mănăstire Trooditissa a Bisericii din Cipru. De acolo a venit la spitalul israelian din Hadassah pentru a trata condiția precară a ochilor săi. Urmând îndemnul părintelui său duhovnic, Ieromonahul Pagratie, pe care îl respecta foarte mult, a căutat și s-a alăturat Frăției noastre a Sfântului Mormânt la scurt timp după 1967. A îndeplinit în diferite slujiri cu râvnă și devotament, depășind dificultățile sănătății sale. A răspuns de elevii Școlii Patriarhale, a fost

preot slujitor la Sfânta Mănăstire Megali Panagia ani de zile și membru al Sfântului Sinod, în care a fost numit de Preafericitul Părintele al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil.

În principal, a fost egumen al Sfintei Mănăstiri Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu din Katamon în mod continuu și neîntrerupt din 1979. A păstrat această Mănăstire și biserica ei drept centru funcțional al Comunității Grecești a Ierusalimului din Katamon, așa cum a fost, dintotdeauna, centru de pelerinaj pentru adulții din țările creștin ortodoxe. De asemenea, a protejat-o de străinii din zona unde se află, de veacuri, în afara Cetății.

Apreciind cu conștiinciozitate donațiile pelerinilor și neezitând să fie milostiv cu cei săraci, a renovat biserica și i-a îmbogățit iconografia. Pentru întreținerea și înfrumusețarea sa au fost efectuate numeroase reparații exterioare. Datorită perseverenței și energiei sale, Patriarhia a realizat imposibilul, achiziționarea a ceea ce se spunea a fi o bucată din moaștele Sfântului Simeon primitorul de Dumnezeu de la Biserica Romano-Catolică din Croația în 2010, păstrate ca tezaur al Mănăstirii; întoarcerea moaștelor Sfântului este sărbătorită în fiecare an la 25 septembrie.

Pentru aceste lucrări bune din viața sa, pentru cinstitul și virtuosul său etos monahal și preoțesc și pentru neobosita sa răbdare și hotărâre în timpul anilor de încercare din cauza sănătății precare, precum și pentru grija sa pentru Sfânta Liturghie săptămânală în Mănăstire și Sfânta Împărtășanie când era ținut la pat, îl rugăm pe Dumnezeu nostru Cel iubitor de oameni să-i ierte păcatele pe care, om fiind, le-a făcut cu voie sau fără voie; să-i așeze sufletul în tărâmul celor vii, împreună cu sfinții și dreptii, în bucuria și veselia luminii nestricăcioase a slavei Sale; să-i dea cununa dreptății, „pe care o va da tuturor celor ce-L iubesc pe El”.

Veșnica lui pomenire!”

Procesiunea funerară până la Sfântul Sion a fost condusă de Preafericiții Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Aristovul al Madabei, unde a fost înmormântat în Cimitirul Părinților.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI ANTONIE LA PATRIARHIE

Marți, 17/30 ianuarie 2024, Patriarhia l-a pomenit pe Sfântul Antonie cel Mare în paraclisul său, situat în partea sudică a Sfântului Altar al Bisericii Sfântul Nicolae de lângă Patriarhie.

În această zi, Biserica amintește faptul că Sfântul Antonie cel Mare s-a născut în Egipt în anul 251. După ce părinții săi au murit, și-a împărțit bunurile și a plecat în pustie. Acolo a trăit timp de patruzeci de ani în nevoințe extreme, rugăciune, post și tăcere, după cum spun troparele din ziua pomenirii sale, „râvnitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, Botezătorului cu drepte cărări urmând”.

Datorită modului său de viață, au venit la el mii de călugări, pentru care a devenit un model al vieții singuratice, legiuitor și om de stat. A ajuns la o despătimire extremă și a văzut sufletele oamenilor atunci când aceștia plecau din această lume spre ceruri. L-a recunoscut și l-a făcut cunoscut Bisericii pe marele nevoitor Pavel Tebeul, dar i-a mângâiat și pe creștinii veniți la Alexandria, când Maximinus a pornit persecuția împotriva lor în 312. De asemenea, i-a ajutat pe

creștini împotriva atacurilor arienilor în 335. A propovăduit credința ortodoxă, la care i-a readus pe mulți dintre cei care căzuseră în greșeli și a adormit întru Domnul la 17 ianuarie 356, la vârsta de 105 ani. Biografia sa a fost scrisă de Atanasie cel Mare, Patriarhul Alexandriei, care a fost legat de el printr-o strânsă prietenie duhovnicească.

În paraclisul amintit mai sus, luni după-amiază s-a oficiat Vecernia, iar marți dimineață Sfânta Liturghie de către Arhimandritul Claudiu, avându-i drept împreună-slujitori pe Arhidiaconul Marcu, protos fiind părintele Ioannis Aouad. La slujbe au participat călugări, maici, membri ai Consulatului grec din Ierusalim și credincioși creștini din Ierusalim, care au primit ospitalitatea caldă a chivernisitorului și renovatorului Mănăstirii, Arhidiaconul Marcu.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA CINSTIRII SFÂNTULUI LANȚ AL SFÂNTULUI PETRU

Luni, 16/29 ianuarie 2024, Patriarhia a sărbătorit praznicul cinstirii Sfântului lanț al Sfântului Apostol Petru.

În această zi, Biserica cinstește lanțul Sfântului Apostol Petru, adică evenimentul slobozirii Apostolului Petru de către un înger din lanțul și închisoarea sa, așa cum se relatează în cartea Faptele Apostolilor (Faptele Apostolilor 12, 1-19), când „regele Irod a pus mâna pe unii din biserică, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru”

(Faptele Apostolilor 12,103). „Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea Petru dormea... Și iată, un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Și lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat, zicând: Scoală-te degrabă! Și lanțurile i-au căzut de la mâini” (Faptele Apostolilor 12, 6-7). Petru l-a urmat pe înger până când acesta l-a dus la Poarta de Fier care ducea în cetate, când aceasta li s-a deschis automat și Petru și-a dat seama că un înger al Domnului venise la el ca să-l scape din mâna lui Irod (cf. Faptele Apostolilor 12, 8-11).

Acest eveniment minunat, descris în capitolul al doisprezecelea din Faptele Apostolilor, a fost sărbătorit în locul unde a fost întemnițat Apostolul Petru, unde timp de secole a existat o Sfântă Mănăstire și un loc de pelerinaj la Sfântul Nicodim, ucenicul ascuns al Domnului, sau „locul linteii”, deoarece se crede că acolo a avut loc conversația dintre Nicodim al fariseilor și Domnul (Ioan. 3) și pentru că acolo, în perioada ciumei, se dădeau porții mici de linte și alte alimente. Această mănăstire este situată între Mănăstirea Pretoriu și Mănăstirea Sfinților Părinți Ioachim și Ana.

Acolo, duminică după-amiază a avut loc Vecernia, iar luni dimineață a avut loc Sfânta Liturghie Arhierască, condusă de IPS Arhiepiscop Teofan al Gherasei, avându-i drept împreună-slujitori pe Arhimandritul Filumen, Preotul Nectarie și Ierodiaconul Alexandru.

În timpul Liturghiei, Preafericirea Sa și Părinții de la Sfântul Mormânt au venit pentru a se închina.

Soborul patriarhal și arhieresc, precum și cei prezenți la Sfânta Liturghie au primit o agapă din partea bunului chivernisitor și egumen al Mănăstirii, Arhimandritul Macarie.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 7/20 ianuarie 2024, Patriarhia a sărbătorit praznicul Soborului Sfântului Înaintemergător și Botezător Ioan.

Această sărbătoare înseamnă adunarea credincioșilor în Biserică, pentru a-l cinsti pe Sfântul Înaintemergător, drept cel care a oficiat Botezul Domnului nostru Iisus Hristos în râul Iordan.

Această sărbătoare a fost prăznuită:

1. La Sfânta Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul din Ierusalim, cea de lângă Biserica Sfântului Mormânt din cartierul creștin. Sfânta Liturghie de acolo a fost condusă de arhimandritul Amfilohie, avându-i drept împreună-slujitori pe arhimandritul Hristodul, părintele Ștefan și ierodiaconul Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de monahii Patriarhiei și de ierodiaconul Dositeu, la slujbă participând călugări, monahii și membri ai comunității grecești din Ierusalim.
2. La Sfânta Mănăstire a Sfântului Ioan Botezătorul, situată pe malul vestic al râului Iordan, unde a fost botezat Domnul nostru.

Sfânta Liturghie de acolo a fost oficiată de Arhimandritul Chrysostom al Sfintei Mitropolii de Megara a Bisericii Greciei și de Preotul Anastasie al Bisericii Sfântului Mormânt, la rugăciune participând, inclusiv prin cântarea la strană, părintele duhovnic de la Mănăstirea Sfântul Sava, Arhimandritul Evdochim și monahul Teoctist. La slujbă au

participat și câțiva monahi și credincioși din Ierihon.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTORILE TĂIERII ÎMPREJUR A DOMNULUI ȘI A SFÂNTULUI VASILE CEL MARE LA PATRIARHIE

În noaptea de 1/14 ianuarie 2024, s-a sărbătorit praznicul împărătesc al Tăierii Împrejur a Domnului și a Sfântului Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei, la Patriarhie.

Această sărbătoare a fost prăznuită în mod festiv ca „parresia”, cu toată splendoarea și demnitatea, inițial în Catolicon-ul Bisericii Învierii, cu Utrenia, urmată de Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare la Mormântul Sfânt. Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, alături de ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, Arhiepiscopii Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei și Dimitrie al Lyddei, ieromonahi de la Sfântului Mormânt, protos fiind Arhimandritul Nectarie, și diaconi, reprezentanții Patriarhiei din Moscova, Părintele Vassianos și Părintele Ioan din România. Ierodiaconul Simeon a dat răspunsurile la strana din dreapta, iar monahul Iosif, în strana din stânga, la slujbă participând Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnului Dimitrios Angelosopoulos și doamna consulul, Anna Mandika.

După Sfânta Liturghie, a avut loc o procesiune la Locurile Sfinte cu sfintele moaște – mâna dreaptă a Sfântului Vasile cel Mare, care se păstrează în Tezaurul de la Sfântul Mormânt.

La sfârșitul procesiunii, Vasilopita a fost tăiată în biroul Părintelui Arhiepiscop Isidoros al Hierapolei, de către Preafericitul, care a împărțit-o și le-a urat tuturor un An Nou fericit și prosper în 2024.În jurul orei 7:00 dimineața, după Sfânta Liturghie în Biserica monahală a Sfinților Constantin și Elena, Preafericitul a tăiat plăcinta de Anul Nou pentru Părinții de la Sfântul Mormânt în Epitropikon.

La prânz, Preafericitul a participat la masa Frăției Sfântului Mormântului în Mănăstirea Centrală și a binecuvântat-o.

Din partea Secretariatului General